

Informe de la situació Escoles Municipals de Dansa de Catalunya

Trobada 30 de juny de 2011

Assistents:

- **Meritxell Balada**, professora de dansa de l'Escola Municipal de Música i dansa de Santa Perpètua de Mogoda
- **Gemma Calvet**, professora de dansa de l'Escola Municipal de Música i Dansa i Aula de Teatre de Montornès del Vallès
- **Fernando Caminals**, director de l'Escola Municipal de Música i Dansa de Móra d'Ebre
- **Maria Dolors Ramírez**, professora de dansa de l'Escola Municipal de Música i Dansa de Móra d'Ebre
- **Maria Luque Taxonera**, professora de dansa de l'Escola Municipal de Música i Dansa de Sant Andreu de la Barca
- **Sandra Bogopolsky**, Responsable de l'àrea d'educació de l'APDC

Resum de la reunió

FORTALESES

- Possibilitat de desenvolupar una **tasca de qualitat**.
- Escoles molt **accessibles**, pel que fa a les edats, a les tarifes, etc. Existeixen sistemes de beques per a les famílies que tenen problemes econòmics.
- S'ofereix **formació musical** als alumnes.
- **Reconeixement** del treball ben fet per part dels polítics. En algunes escoles es té un reconeixement, encara que sigui verbal, la qual cosa és motivant i molt positiva. Es parla de l'exemple de l'escola de Sant Andreu de la Barca: tant l'escola com tots els alumnes, que van participar al festival, van rebre una carta de felicitació per part de l'alcalde de la ciutat.
- **Gestió directe** per part dels ajuntaments de la majoria de les escoles municipals.

OPORTUNITATS

- **Apropar** la dansa a la **població**. Com són més competitius els preus, és molt més fàcil dur-ho a terme. Caldria fomentar més contacte i intercanvi amb la població perquè s'impliqui més en els moviments culturals.
- A nivell d'**organització**, apropar la pedagogia de la dansa a la **pedagogia de la música**, ja que la pedagogia de la dansa és sovint més caòtica que la pedagogia musical. El nivell d'exigència sembla més alt pel que fa als plans d'estudis de música, que als de dansa. Falta l'hàbit d'una dansa educativa, i el nivell educatiu de formació hauria de tenir més importància per a les escoles.
- Alguns dels antics alumnes porten **els seus fills a l'escola**. Amb el temps, podem pensar que aquesta tendència s'anirà ampliant, cosa molt positiva.
- S'ha d'aprofitar la **seguretat laboral i econòmica**. És molt més estable que en la resta del sector.
- S'ha de desenvolupar encara més la formació dels **pares** perquè entenguin els **beneficis de la dansa**. Es parla de la Guia bàsica per a la docència de la dansa que l'APdC ha elaborat conjuntament amb el Departament d'Ensenyament, l'AEDA i la Federació de Professors de Dansa de Catalunya i que es publicarà molt aviat. L'objectiu d'aquest

document és donar eines a alumnes, pares i professionals que treballen en l'àmbit de la docència de la dansa.

- Desenvolupar el **treball en xarxa**, sumant sempre es va més lluny.
- Desenvolupar la **xarxa d'escoles municipals** de dansa, dinamitzar els processos lluitant contra el poc reconeixement pedagògic de la dansa.
- Desenvolupar la **xarxa d'escoles municipals autoritzades**. Les raons principals que fan que moltes escoles encara no siguin autoritzades són que sovint els professionals de l'escola no tenen la titulació adequada per autoritzar-se, i també n'hi ha moltes que esperen que es publiqui la renovació del decret 179/1993 per fer el tràmit. El benefici per les escoles municipals d'autoritzar-se és sobretot econòmic, ja que l'alcalde del poble firma un conveni amb la Generalitat de Catalunya, per dansa la Generalitat dóna 400€ per alumne, i per música 600€. També existeix el cas d'escoles autoritzades en música però no en dansa, o al revés.

FORTALESES / OPORTUNITATS

- Les escoles municipals de música i dansa desenvolupen **projectes interdisciplinaris** molt interessants, com per exemple de dansa i pintura.
- Gran **varietat de professionals**, teixit professional molt ric en les escoles municipals. Les col·laboracions entre professors de dansa i de música sovint són molt riques.
- Les escoles municipals **comparteixen espais i professorat**, fortalesa a nivell econòmic.

DEBILITATS

- **Limitacions econòmiques** que repercuteixen en la **realitat pedagògica**.
- Endogàmia i **falta de transparència en la contractació pública**, en alguns casos.
- Existeix un cert **caos legislatiu**, amb la problemàtica del nivell elemental (grau desregulat a Catalunya), la renovació del decret 179/1993, les titulacions, etc. Es parla de la dificultat per a la gent que tingui l'equivalència a l'hora d'explicar la seva titulació, ja que és equivalent al grau superior de dansa només a nivell de docència.
- Dependre d'un ajuntament complica els **processos de decisió**, en comparació a les escoles privades on tot és molt més àgil. La **gestió política** també condiona molt i pot afectar negativament l'organització de l'escola, depèn molt de l'agilitat administrativa que té l'ajuntament.

- En alguns casos, hi ha una **manca de professionalització**, per exemple, hi ha casos de mal ús de les habilitacions.
- Sovint els professors de música no treballen conjuntament amb els **professors de dansa**, que se senten **aïllats** (és freqüent que només hi hagi un professor de dansa a l'escola, però molts més de música). En algunes escoles, també falta que la **direcció entengui de dansa**. Quan no és així, és el mateix professor de dansa que ha d'organitzar-ho tot.
- En algunes poblacions pot ser difícil aconseguir el **número d'alumnes mínim** per tirar endavant de manera adequada les escoles noves.
- Falta d'**assistència** per part dels alumnes de dansa a les classes de **llenguatge musical**.
- Els alumnes que fan música dediquen **més hores** que els alumnes que fan dansa. Faltaria organitzar una formació més complerta per a l'alumnat de dansa, cosa difícil d'aconseguir per raons econòmiques.
- La **situació geogràfica** de les escoles fa que sigui complicat trobar professionals per dur a terme les activitats del centre. No es pot competir amb l'entorn i els desplaçaments dels professors són difícils de gestionar.
- De vegades es diuen "**escola de música**" encara que imparteixin música i dansa. S'explica que aquestes escoles acostumen a tenir molts més alumnes de música que de dansa, i que quasi tots els alumnes de dansa fan música.

AMENACES

- **Finançament poc fiable** per la crisi, retallada del 5% dels pressupostos dels ajuntaments. El finançament també condiciona a l'hora de fer una càrrega lectiva més gran, així com a l'hora de contractar més professorat especialitzat.
- Algunes escoles municipals **externalitzen** la seva **gestió**, i això implica sovint una baixada dels sous del professorat.
- Des de un punt de vista polític, caldria un **recolzament més important** de la música i la dansa com a part important de l'educació.
- **Poques perspectives de futur** per a l'alumnat que es vol professionalitzar. Efectivament, és molt difícil viure de la dansa i és una realitat que l'alumnat ha de tenir en compte. També és important portar els alumnes a veure espectacles per mostrar-los una visió diferent de la dansa. Aquest punt es veu més amb dansa que amb música: quan un nen fa música no es pretén que sigui músic, en canvi amb la dansa moltes vegades als pares pensen en la professionalització.

- Falta **informació i formació** per part de la població. La dansa no sol ser gaire valorada pels pares, encara que ja es veu una certa millora. Falta fer pedagogia amb els nens i amb els pares.
- **Excés d'activitats** que fan els nens. Es comenta que aquestes activitats han anat baixant des de fa uns 15 anys, però que encara fan massa coses. Molts nens estan apuntats a dansa, anglès, dibuix, piscina, etc., i totes aquestes activitats els **estressen** molt, no tenen mai temps per descansar. Aquest fenomen s'explica perquè els pares treballen i, per tant, volen que els seus fills s'ocupin fent activitats. i s'accentua si totes les activitats es fan al mateix àmbit escolar.

DEBILITAT/AMENAÇA

- **Pocs nois** acudeixen a l'escola, sobretot a les classes de dansa clàssica. Els nois que volen fer dansa s'han de confrontar amb l'entorn que pot ser hostil. No sempre la dansa té bona imatge i la por a la homosexualitat encara és molt present.

OPORTUNITAT/AMENAÇA

- **Incidència de la televisió** sobre la dansa. Pot ser positiva perquè acudeixen més alumnes a les escoles de dansa, però no sempre dóna una imatge real i positiva del món de la dansa. Aquests programes creen modes en els diferents estils de dansa.

Altres temes tractats:

El finançament de les escoles municipals.

S'explica que 60% del pressupost de les escoles es finança gràcies a les aportacions municipals i de la Generalitat; i que 40% provenen de l'alumnat i dels ingressos propis dels centres.

El Nivell elemental.

Es parla de què el nivell general de l'alumnat pot impedir alguns alumnes d'aconseguir un nivell més professionalitzador.

Lleis d'educació en dansa

Es comenta que falta una coherència general i falta implicar més el sector en l'elaboració d'aquests textos de llei.

Esquema DAFO

FORTALESES	DEBILITATS
<ul style="list-style-type: none"> - Possibilitat de desenvolupar un treball de qualitat - Les escoles ofereixen cursos accessibles (a nivell d'edats, tarifes, etc.). - S'ofereix formació musical als alumnes - Reconeixement per part dels polítics - Gestió directe <div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; margin-top: 20px;"> <ul style="list-style-type: none"> - Desenvolupament dels projectes multidisciplinaris - Gran varietat de professionals – Col·laboracions músics/ballarins - Compartir espais, professorat, costos - Apropar la dansa a la població </div>	<ul style="list-style-type: none"> - Limitacions econòmiques repercutint en la realitat pedagògica - Falta de transparència en la contractació - Caos legislatiu (Nivell elemental, decret, etc.) - Treballar en una institució pública complica els processos - Gestió política - Manca de professionalització d'algunes escoles, mal ús de les habilitacions - De vegades els professors de dansa se senten aïllats dels professors de música - En ocasions falten especialistes de dansa a la direcció de l'escola (els professors de dansa han de fer totes les tasques relacionades amb aquesta disciplina) - Número d'alumnes - Falta llenguatge musical als alumnes (no venen a les classes) - Els alumnes de dansa dediquen menys hores que els alumnes de música - Situació geogràfica: dificultat a l'hora de buscar professionals - Les escoles municipals de música i dansa no sempre fan servir la paraula dansa en la seva denominació
<h3 data-bbox="81 1312 335 1346">OPORTUNITATS</h3> <ul style="list-style-type: none"> - Apropar la pedagogia de la dansa a la pedagogia de la música - Ex-alumnes porten als seus fills a l'escola - Aprofitar la seguretat laboral i l'estabilitat econòmica que ofereixen les escoles municipals - Desenvolupar formació per als pares - Publicació de la "Guia Bàsica per a la Docència de la Dansa" - Desenvolupar el treball en xarxa - Desenvolupar la xarxa d'escoles municipals de dansa - Desenvolupar la xarxa d'escoles municipals autoritzades 	<h3 data-bbox="786 1312 965 1346">AMENACES</h3> <ul style="list-style-type: none"> - Pocs nois acudeixen a l'escola, dificultats per apropar-se a la dansa - Inseguretat en el finançament (crisis, retallades) - Alguns ajuntaments externalitzen la gestió d'algunes escoles, el que pot implicar una reducció de sous del professorat - Els polítics no sempre li donen a la dansa el pes que hauria de tenir en l'educació - Poques perspectives de futur per l'alumnat que es vol professionalitzar (professors que no en poden viure, poques sortides laborals, etc.) - Falta informació i formació per part de la població - L'excés d'activitats estressa els nens (s'agreuja si es fan totes les activitats a dins de l'escola). <div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; margin-top: 20px;"> <p>- Incidència de la televisió sobre la dansa</p> </div>